

ה"ת 29112/03/21 - מנדר גורן נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום בפתח תקווה

ה"ת 29112-03-21 גורן נ' מדינת ישראל
תיק חיצוני:

בפני	כבוד השופטת דורית סבן נוי
המבקש	מנדר גורן
נגד	
משיבה	מדינת ישראל

החלטה

1. לפני בקשה להחזרת תפוס-רכב מסוג פולקסווגן LT35 מ.ר. 2136551 שנת 2003, ששווי המוערך בין 10,000 ₪ ל-13,000 ₪. (להלן: "הרכב") ושני מכשירי טלפון נייד (להלן: "הטלפונים").
2. הרכב והטלפונים נתפסו ביום 9.2.21 במסגרת חקירה המתנהלת כנגד המבקש בחשד לביצוע עבירה שך גניבת רכב.
3. במסגרת הבקשה ובמעמד הדיון שלפני, טען בא כוח המבקש כי הרכב שימש החשוד אך ורק לצורכי עבודתו כנהג הובלות. לטענתו, כבר בחקירתו במשטרה מסר גרסה לפיה, אינו קשור לעבירת הרכוש. עוד טען כי, החזקת הרכב בידי המשיבה גורמת לו לנזק כלכלי רב על לא עוול בכפו. המבקש הינו אב לשלושה ילדים רכים בשנים, משמש כמפרנס יחיד ומאז תפסת רכבו אינו מתפרנס. ב"כ המבקש הגיש לעיוני מסמכים המצביעים על מצבו הכלכלי של המבקש.
4. המשיבה התנגדה לבקשה בטענה כי יש צורך בהמשך החזקת הרכב על מנת שתבחן אפשרות חילוטו בתום ההליך, ככל שיוגש כתב אישום, שכן מדובר ברכב אשר שימש אמצעי לביצוע העבירה. עוד נטען כי קיים צורך בהמשך תפסת הרכב והטלפונים הואיל והחקירה טרם הסתיימה וישנן פעולות חקירה נוספות המצדיקות המשך תפסת הטלפונים.
5. עיינתי בתיק החקירה והגעתי לכלל מסקנה כי קם חשד סביר לביצוע העבירות על ידי המבקש אשר נהג ברכב האמור.
6. למרות החשיבות הקיימת בכך שיש לאפשר לרשויות החוקרות תפסת רכוש גם בשלב ביניים בו טרם הוגש כתב

אישום, פסיקת בית משפט העליון, קבעה לא פעם, כי נוכח הפגיעה הדרסטית בקניינו של אדם יש להעדיף את תפיסת הרכוש רק כאשר אין בנמצא חלופה פוגענית פחותה, אשר תגשים את תכלית התפיסה ותפגע באופן מינימלי בזכות הקניינית של בעל הרכוש. (ראה: בש"פ 5550/08 שמעון נ' מדינת ישראל (4.12.08); בש"פ 9090/08 אלימלך נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו); בש"פ 3750/09 אלהואשלה נ' מדינת ישראל (2.6.09)).

ויפים לעניינו דברי בית המשפט העליון בש"פ 342/06 חב' לרגו עבודות עפר בע"מ נ' מדינת ישראל (12.3.06):

"קיומו של מקור סמכות לתפיסת החפץ מלכתחילה אינו מצדיק בהכרח את המשך החזקתו לאורך זמן, ויש לבחון האם מתקיימת עילה להמשך תפיסתו בחלוף זמן ואם כן, האם קיימת "חלופת תפיסה" נאותה, העשויה להגשים בעת ובעונה אחת את תכלית התפיסה בלא פגיעה בלתי מידתית בבעל הקניין".

7. במקרה שלפני, לאחר שנתתי דעתי לשווי הרכב, עוצמת החשד כנגד המבקש, חלוף הזמן מאז תפיסת הרכב, התקדמות החקירה עד כה, צפי להגשת כתב אישום וסיכויי החילוט, מצאתי כי האיזון הראוי מצדיק שחרור הרכב בתנאים שיש בהם מחד, שימור זכותה של המשיבה לבקש לחלט את הרכב בתום ההליך המשפטי ומאידך, שמירה על זכות הקניין של המבקש.

לפיכך, אני מורה על שחרור הרכב בכפוף לתנאים כדלקמן:

- א. ירשם שיעבוד ברשם המשכונות ובמשרד הרישוי לטובת המשיבה.
- ב. ייאסר על המבקש לבצע כל דיספוזיציה ברכב עד להחלטה אחרת.
- ג. המבקש יחתום על התחייבות עצמית בסך ₪ 11,000.
- ד. תחתם ערבות צד ג' בסך ₪ 11,000, הערב יציג במזכירות בית המשפט תלוש משכורת אחרון בסך של ₪ 4,000 לפחות.
- ה. המבקש יפקיד בקופת בית-המשפט סך ₪ 3,300 המהווים כ- 30% משווי הרכב כיום לצורך הבטחת ירידת ערך.

8. בכל הנוגע לתפיסת הטלפונים, תכלית תפיסתם המרכזית נובעת מצורך חקירתי שכן החקירה טרם מוצתה. נוכח עוצמת החשד, משלא חלף זמן רב ממועד התפיסה ומשעילת התפיסה המרכזית הנה צורך חקירתי, לא מצאתי להורות בשלב זה על השבת הטלפונים.

סוף דבר, הרכב יושב בכפוף לעמידה בתנאים דלעיל ואילו הטלפונים יותרו בשלב זה בידי משטרת ישראל.

תיק החקירה יוחזר למשיבה באמצעות המזכירות.

ניתנה היום, י"ד אייר תשפ"א, 26 אפריל 2021, בהעדר
הצדדים.

עמוד 2

